

Dosarul nr. 3ra-1047/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Cornel Guzun)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Anatolie Minciuna, Viorica Mihaila, Victoria Sîrbu)

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, reprezentată de Alexandru Lupușor,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs”, s-a casat hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a admis acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs”,

constată:

La 03 iulie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” (în continuare SRL „Iurs”) a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă-Canal Chișinău”) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la începutul lunii aprilie 2018 a recepționat factura fiscală seria AAE nr. 145864 din 08 mai 2018 eliberată de SA „Apă-Canal Chișinău”, în baza căreia trebuia să achite suma de 3 163,34 de lei pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la întreprindere.

În anexa nr. 1 la factura nominalizată se face trimitere la tarifele diferențiate, conform calculului nr. 1105 din 25 august 2017.

Cu factura fiscală seria AAE nr. 145864 din 08 mai 2018 nu este de acord și urmează a fi anulată, din următoarele motive.

La 25 august 2017, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a contactat reprezentantul SRL „Iurs” informându-l că urmează să se prezinte pentru a asista la prelevarea probelor de apă uzată, ce se scurge din localul ultimului. După prelevare, în aceeași zi, a fost emis procesul-verbal nr. 33.

La 11 septembrie 2017, SRL „Iurs” a recepționat factura fiscală seria AAB nr. 58220179, în baza căreia trebuia să achite 2 814,84 de lei, pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la SRL „Iurs”.

Nefiind de acord cu factura fiscală seria AAB nr. 58220179, la 21 noiembrie 2017, SRL „Iurs” a contestat-o în instanța de judecată. Prin hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, emisă în cauza nr. 3-883/17, s-a anulat factura fiscală seria AAB nr. 5820179 și procesul-verbal nr. 33 din 25 august 2017.

Instanța de judecată a considerat drept ilegale actele care au stat la baza emiterii facturii fiscale seria AAE nr. 1454861 din 08 mai 2018.

Factura fiscală seria AAE nr. 1454861 din 08 mai 2018 este emisă în baza preluării de ape reziduale efectuate la data de 25 august 2017, astfel fiind încălcate prevederile art. 65 alin. (5) din Regulamentul-Cadru ”privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților”, precum și pct. 10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare și cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008.

La 14 mai 2018, SRL „Iurs” s-a adresat către SA „Apă-Canal Chișinău” cu cererea nr. 13, prin care a solicitat anularea facturii fiscale seria AAE nr. 1454861 din 08 mai 2018,

La 20 iunie 2018, a recepționat răspunsul nr. 1200/6207 din 18 iunie 2018, prin care SA „Apă-Canal Chișinău” a refuzat anularea facturii fiscale din motiv că aceasta este întocmită conform exigențelor legale.

SRL „Iurs” a solicitat admiterea acțiunii și anularea facturii fiscale seria AAE nr. 1454861 din 08 mai 2018.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iurs”, ca fiind neîntemeiată (f.d. 41, 43-45 recto-verso).

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus SRL „Iurs”, s-a casat hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iurs” și s-a anulat factura fiscală seria AAE nr. 1454861 din 08 mai 2018, ca fiind emisă contrar procedurii stabilite (f.d. 75, 76-82).

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, tariful diferențiat pentru depășirea normelor CMA poate fi aplicat doar pentru luna în care a fost prelevată proba, valabilitatea rezultatelor obținute nefiind extinsă pentru perioada ulterioară

Factura fiscală seria AAE nr. 1454861 din 08 mai 2018, însă a fost eliberată în baza rezultatelor analizei indicatorilor de calitate obținute din proba prelevată la 25 august 2017 și a procesului-verbal de prelevare a probelor din 25 august 2017, deși.

Respectiv, această factură fiscală este emisă cu încălcarea prevederilor legale și este pasibilă a fi supusă sancțiunii nulității.

SA „Apă-Canal Chișinău” nu a probat faptul că reprezentanții agentului economic au refuzat accesul sau au creat alte impedimente în vederea prelevării probelor pentru lunile ulterioare datei de 25 august 2017.

La 08 iulie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău”, reprezentată de Alexandru Lupușor a depus recurs motivat împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 87-91).

În argumentarea recursului a invocat că, instanța de apel a aplicat Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008 și normele Ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltarea Teritoriului al Republicii Moldova nr. 40 din 02 februarie 2005 „cu privire la aprobarea Regulamentului-Cadru”, deși acestea nu trebuia să fie aplicate din motiv că sunt norme caduce. Acestea nu pot fi aplicate deoarece sunt norme care prevăd noile metode de prelevare a probelor din căminul de control și aplicarea coeficienților concentrațiilor maxim-admisibile.

În acest sens instanța de apel urma să aplice prevederile Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013.

Deși sunt incidente prezentei spețe, Curtea de Apel Chișinău nu a aplicat prevederile Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare (anexă la Hotărârea Consiliului de Administrare al ANRE nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015; prevederile Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 și Contractului de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

SA „Apă-Canal Chișinău”, reprezentată de Alexandru Lupușor a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei decizii noi, prin care să fie menținută hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform articolului 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform articolului 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că

prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Potrivit articolului 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Prin avizul de recepție a corespondenței DS2035471366AS se confirmă că, decizia din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată SA „Apă-Canal Chișinău” la 13 iunie 2019 (f.d. 84).

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs motivată a fost depusă la Curtea de Apel Chișinău la 08 iulie 2019 (f.d. 87).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, reprezentată de Alexandru Lupușor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul SA „Apă-Canal Chișinău” cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, reprezentată de Alexandru Lupușor.

Conform articolelor 193, 195, 230, 258 alin. (3) din Codul administrativ și articolelor 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, reprezentată de Alexandru Lupușor se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Sveatoslav Moldovan